

ที่ RDC 45S0002/ 039 /2548

10 มิถุนายน 2548

เรื่อง ผลการพิจารณารายงาน

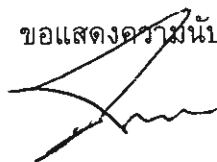
เรียน คุณสมยศ เพชร

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยภาค (สทว.)และสำนักงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น ภาคใต้ ทำหน้าที่ประสานและสนับสนุนงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น เป้าหมายเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม นำไปสู่การแก้ปัญหาชุมชนเองและเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งตนเองของชุมชนโดยใช้งานวิจัยท้องถิ่นเป็นเครื่องมือ ได้จัดให้มีการประชุม พิจารณารายงานโครงการวิจัย “โครงการวิจัย กรณีถึงแดง การศึกษาเพื่อความเข้าใจข้อเท็จจริงของ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ท้องถิ่นร่วมกัน ชุมชนกิ่งอำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง ขึ้นในวันที่ 9 มิถุนายน 2548 และร่วมกันพิจารณารายงานโครงการวิจัย-การให้ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงเอกสารให้มีเนื้อหาที่สมบูรณ์เพิ่มขึ้น

โดยทางโครงการดังกล่าวได้เริ่มสัญญาในการดำเนินงานโครงการ 1 ปี 8 เดือน ซึ่งในรายงานระยะที่ 2 เดือนที่ 8 - 14 -ตั้งแต่ 1 กรกฎาคม 2547 - 31 มกราคม 2548 ซึ่งทางโครงการได้จัดส่งรายงานความก้าวหน้าระยะที่ 2 แล้วนั้น รายงานดังกล่าวมีเนื้อหาข้อมูลที่ตีพิมพ์ได้เห็นบรรยากาศ และได้ข้อมูลที่ผ่านเจาะลึกจากเวทีได้ตีพิมพ์ ทางสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยภาค และสำนักงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น ภาคใต้ ได้พิจารณาเห็นชอบอนุมัติโครงการ ใน ระยะที่ 3 และขอเสนอแนะทางทีมวิจัยใส่รูปภาพ การดำเนินกิจกรรมของโครงการในรายงานฉบับสมบูรณ์เพื่อให้รายงานสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ



(นายปิยะ กิจถาวร)

ผู้ประสานสำนักงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น ภาคใต้

สำนักงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นภาคใต้

ข่าวสด



ประเพณีร่อน

จำลองเสนอแนว
ภาคเงิน2.6หมื่นล.
ให้กับสาธารณะ

อดีตผกค.ไวยรัฐบาลลอกให้มอบตัว

16ปีปล่อยตามยถากรรม-ไม่มีเงิน-ไร้ที่ทำกิน

นายประโยม บุญเหมาะ ประธานกลุ่มแนวร่วมพันธมิตรประชาชนอีสาน (กพอ.) และผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยอีก 2 คน แถลงข่าวที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ถึงกรณีมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 25 ก.พ.2546 ว่า หลังนโยบายการเมืองภาคทหาร กองทัพภาคที่ 2 ได้มอบหมายจากรัฐบาลให้เป็นหน่วยหลักในการดูแลช่วยเหลือบรรดาสหชาตผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย (พรท.) ทั้งหมด

นายประโยมกล่าวว่า 16 ปีที่ผ่านมาคือระหว่างปี 2525-2541 พรท.ถูกปล่อยทิ้งตามยถากรรม รัฐโดยกองทัพมิได้ดำเนินการช่วยเหลือตามเงื่อนไขผลเจรจาเพื่อยุติสงครามประชาชนแต่อย่างใด จนกระทั่งบรรดาสหชาตองค์กรภาคประชาชนและนักวิชาการได้ประกาศจัดตั้ง "กลุ่มแนวร่วมพันธมิตรประชาชนอีสาน" (กพอ.) ขึ้น รัฐบาลและกองทัพจึงได้ตื่นตัวขึ้นมาบ้างในปี 2541 หลังกำเนิดกพอ. รัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทย เสนอโครงการต่อคณะรัฐมนตรี โดยคณะรัฐมนตรีชุดนั้นได้อนุมัติให้ความช่วยเหลือแก่พรท. ในปีเดียวกัน โครงการนั้นได้อ้างเหตุว่า สถานการณ์ในการต่อสู้เพื่อเอาชนะคอมมิวนิสต์ที่ดำเนินการโดยยึดถือ นโยบายตามคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66/2523 ลงวันที่ 23 เม.ย.2523 แม้จะประสบผลสำเร็จในการยุติสงครามการปฏิวัติของพ.ค.ท.ลงโดยพื้นฐาน สามารถนำสันติสุขตลอดจนความมั่นคงปลอดภัย มาสู่พี่น้องประชาชนทุกระดับทุกสาขาอาชีพ ทั้งในชนบทและชุมชนทุกภูมิภาคทั่วประเทศก็ตาม

แต่ยังมีกลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งที่มีส่วนร่วมในการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว ต้องประสบความเดือดร้อนในเรื่องที่อยู่อาศัย ที่ทำกิน นั่นก็คือกลุ่มที่ยอมวางอาวุธเพื่อยุติการต่อสู้และออกมามอบตัวต่อทางราชการ เพื่อให้เกิดความสมานฉันท์ของคนในชาติที่เรียกว่า "ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย" (พรท.) แม้ว่าเดิมระหว่างปี 2525-2528 ทางราชการโดยกองทัพภาคที่ 2 จะได้ให้ความช่วยเหลือกลุ่มบุคคลเหล่านี้ ด้วยการนำไปอบรมตามโครงการการดูแลเย็บแผล แล้วจัดที่ดินทำกินให้ใน 4 พื้นที่คือ บ้านผาหอม อ.ดอนตาล จ.มุกดาหาร บ้านพัฒนาชาติไทย บ้านสันติสุข อ.ธาตุพนม จ.นครพนม และบ้านน้อมเกล้า อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร ส่วนพรท.ที่ไม่ประสงค์จะได้ที่ดินทำกินก็ส่งตัวกลับภูมิลำเนา

หลังการอบรมเสร็จก็ยังมีพรท.บางรายยังไม่ได้รับการช่วยเหลือหรือได้รับการดูแลจากราชการ และได้ร้องขอให้ทางราชการให้ความช่วยเหลือ แต่ไม่เป็นผลจนกระทั่งต้องรวมตัวกันเป็นกลุ่มเรียกว่ากพอ. เมื่อวันที่ 11 ก.พ.2541 กพอ.กับสหชาตรวม 256 คน ทำหนังสือร้องเรียนรัฐบาลเพื่อขอความช่วยเหลือ จากนั้นรัฐบาลก็ได้แจ้งคณะกรรมการและคณะอนุกรรมนับสิบชุดเพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือ แต่จนถึงวันนี้เป็นเวลากว่า 7 ปีแล้ว บรรดาสหชาตพรท. 11 จังหวัดก็ยังไม่ได้รับการช่วยเหลือใดๆ เลย 11 จังหวัดประกอบด้วย กาฬสินธุ์ ฉะเชิงเทรา นครราชสีมา นครพนม บุรีรัมย์ มุกดาหาร ยโสธรสกลนคร สระแก้ว สุรินทร์ และอุบลราชธานี

อีก 5 ปีต่อมา ในวันที่ 25 ก.พ.2546 ครม.อนุมัติเงินช่วยเหลือพรท.เบื้องต้น 451 รายใน 6 จังหวัด เป็นเงิน 47,625,725 บาท ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทยอีก 5 จังหวัดคือ สกลนคร นครพนม มุกดาหาร สระแก้ว และฉะเชิงเทรา ต่างยื่นหนังสือเสนอเพิ่มรายชื่อ ผู้เดือดร้อนอีกระลอก เช่น สกลนคร เสนอเพิ่มขึ้นอีก 694 คนจากเดิมรับรองคุณสมบัติไว้แล้ว 208 คน จากวันที่คณะรัฐมนตรีลงมติจนวันนี้ กินเวลาถึง 35 เดือน การอนุมัติจ่ายเงินให้กับพรท.ก็ยังไม่มิตีทำว่าจะ เป็นจริงขึ้นได้

หน้า 5<

แลกเปลี่ยนความรู้ - แสดงความคิดเห็นของท่านได้ที่

งานรำลึกถึงแดงครั้งที่ 6

10 เมษายน 2549

ณ อนุสรณ์สถานประวัติศาสตร์แดง

บ้านเกาะหล่ง หมู่ที่ 1 ตำบลลำสินธุ์ กิ่งอำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง



การจัดงานรำลึกถึงแดงครั้งที่ 6 ในปี 2549 นี้ เป็นการจัดงานที่พิเศษกว่าทุกปีที่ผ่านมา คือ ขณะนี้อนุสรณ์สถาน ฯ ได้สร้างส่วนที่สำคัญโดยเฉพาะส่วนยอดของอนุสรณ์สถานอันเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญเสร็จแล้วโดยพื้นฐาน แต่ยังมีส่วนที่จะทำการก่อสร้างต่อให้เสร็จสมบูรณ์ คือ ตัวอาคารเอนกประสงค์ และการ استقبالผู้ที่จะจากไปและบรรดาวิชนลงบนส่วนยอดของอนุสรณ์สถาน และยังมีเรื่องที่จะต้องแก้ไข โดยเร่งด่วนคือ ปัญหาที่ตั้งของอนุสรณ์สถานพังเนื่องจากอุทกภัย จึงจำเป็นต้องมีการระดมทุนเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวโดยเร่งด่วน นอกจากนี้ ยังมีการนำเสนอผลงานการวิจัยกรณีแดงพัทลุง อันเป็นประวัติศาสตร์การต่อสู้ของประชาชนในอดีตของชุมชนศรีนครินทร์และชาวพัทลุง ภายใต้วัตถุประสงค์ของอุทยานประวัติศาสตร์"แดง" คือ

1. เป็นที่รำลึกถึงวีรชนของประชาชนในการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย และเป็นธรรมในสังคม
2. เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลและหลักฐานการต่อสู้ของภาคประชาชน
3. เพื่อเป็นสถานศึกษาค้นคว้าทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมสำหรับเยาวชนและประชาชน
4. เป็นสัญลักษณ์ย้ำเตือนว่า การใช้ความรุนแรงของรัฐต่อประชาชนไม่ควรให้เกิดขึ้นมาอีก

ในปีนี้จะขอเชิญชวนบรรดาญาติพี่น้องและมิตรสหายผู้เสียชีวิตจากกรณีแดง และกรณีที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมงานรำลึกถึงแดงครั้งที่ 6 โดยพร้อมเพรียงกัน

กำหนดการ งานรำลึกถึงแดงครั้งที่ 6

วันที่ 9 เมษายน 2549

- 12.00 – 16.30 น. กีฬาพื้นบ้านสามัคคี
- 16.30 - 18.00 น. ร่วมรับประทานอาหารเย็น
- 18.00 - 18.30 น. ลงทะเบียนเสวนาเพื่อปิดโครงการวิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
“กรณีแดงพัทลุง ฯ”

18.30 น.เป็นต้นไป เสวนา

วันที่ 10 เมษายน 2549

- 09.00 – 11.00 น. พิธีกรรมทางศาสนาพุทธ-อิสลาม และการปาฐกถาธรรม
- 11.00 - 12.00 น. พระสงฆ์ฉันเพล
- 12.00 – 13.00 น. ร่วมรับประทานอาหารเที่ยง
- 13.00 – 15.00 น. การแสดงคณะมโนราห์นักเรียนจากโรงเรียนต่าง ๆ
- 15.00 - 16.30 น. เสวนา “เราจะอยู่รอดอย่างไรในสังคมปัจจุบัน ?”
- 16.30 – 18.00 น. รับประทานอาหารเย็น
- 18.00 น.เป็นต้นไป พิธีไว้อาลัยวีรชนผู้จากไปและมอบหีบศพคนตรีเพื่อชีวิต

คณะกรรมการดำเนินงาน

ประธาน	นายสนั่น สุปรรณชนะบุรี	นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง
รองประธาน	นายผล ศรีละมุล	อดีตรองนายก อบจ.พัทลุง
	นายอำนาจ พงศ์ชู	ที่ปรึกษานายก อบจ.พัทลุง
		ตอนล่าง
กรรมการ	ญาติพี่น้อง มิตรสหายผู้เสียชีวิตในกรณีแดงและเหตุการณ์ต่อสู้เพื่อประชาธิปไตย เพื่อความเป็นธรรมและชีวิตที่ดีกว่าทุกคน	

เวทีเสวนาเพื่อปิดโครงการวิจัย

กรณีถึงแก่งพัทลุง

9 เมษายน 2549

.....

การปิดเวทีการวิจัยโครงการวิจัยกรณีถึงแก่งพัทลุง เริ่มประมาณเวลา 19.20 น. ของคืนวันที่ 9 เมษายน พ.ศ. 2549 ณ อนุสรณ์ประวัติศาสตร์ถึงแก่ง บ้านเกาะหล่ง หมู่ที่ 1 ตำบลลำสินธุ์ กิ่งอำเภอสรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง โดยมีอดีตนักปฏิวัติร่วมร้องเพลงมาร์ชกองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทย เพื่อจำลองการสู้รบในอดีตอีกครั้งโดยอดีตนักปฏิวัติหญิงและทีมงานจากอำเภอกงหรา ดังนี้

กองทัพปลดแอกประชาชนไทยเกรียงไกรเกริกฟ้า

พรรคปลุกมวลชนตื่นตัวมา จับาอาวุธอุกฮือประสานมือเกรียงไกร

พรรคชี้นำ สงครามปลดแอกประชาชาติไทย

ก้าวตามพรรคไป ใจเชื่อมั่นอาจหาญ

ถือปืน ยืนหยัดครุหน้าไป

ขับไล่จักรพรรดินิยม โค่นล้มเผด็จการ กู้ชาติเพื่อประชา

เราเริ่มจากสองมือเปล่า แย่งเอาอาวุธ ปืนปฏิวัติ

เค็ดเคียวเอาอาวุธมัน ล้างมันแหลกราญ

วินัยเหล็กเพชรทรรหด รอดคอบอดทน ทำสงครามยาวนาน

เสียสละกล้าหาญ ทะชนล้างโจรทมิฬ

ฟัง เสียงปืนก้องฟ้า ปืนปฏิวัติประกาศทำ พลิกฟ้าคว่ำแผ่นดิน

จากนั้นหัวหน้าทีมวิจัยกรณีถึงแก่งพัทลุงได้กล่าวคำรายงานต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำสินธุ์ กิ่งอำเภอสรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง ว่า

วิญญูณการต่อสู้ของชาวพัทลุงต่ออำนาจที่ไม่เป็นธรรมได้หยั่งลึกมานับร้อยปี การลาสิกขาบทเพื่อรวมคนด้านศึกพม่าของมหาช่วย การระดมกำลังเพื่อต้านอำนาจไม่เป็นธรรมของทางการของชุมชนโจรบ้านควนดินแดงโดยรุ่ง คอนทราย คำ หัวแพร การลุกขึ้นคัดค้านอำนาจทางการของ ร้อยศรีถัด รัตพันธ์ และสุดท้ายการลุกขึ้นมาสร้างกองกำลังอาวุธชาวบ้านจากสองมือเปล่าจนหาญกล้า ทำทลายอำนาจรัฐส่วนกลางที่ติดอาวุธพร้อมสรรพโดยไม่เกรงกลัว เป็นจิตวิญญูณที่ควรบันทึกไว้

แรงคลใจอันตระหง่านเหล่านั้ยังคงจดจำอยู่ในใจคน

การจัดงานรำลึกถึงแก่งปี 2537 และ ปี 2545 คือความพยายามที่จะกระทำเพื่อรำลึกถึงอดีตเหล่านั้น

ความพยายามเหล่านั้นคือ ที่มาของการรวมตัวกันทำงานวิจัยขึ้นนี้

จากการจัดทำเวที 5 เดือนหลังการการรวมตัวต่อยอดงานรำลึกถึงแก่งครั้งที่ 2 เมื่อ 10 เมษายน ปี 2545

โครงการได้รับการอนุมัติ ในปลายปี 2545 จนถึงบัดนี้ 40 กว่าเดือน
โครงการก้าวเดินจากการวิจัย ระยะที่ 1 ระยะที่ 2 และระยะสุดท้าย
ผ่านการรวมใจเพื่อกำหนดแผนงาน ผ่านความขัดแย้งมากมาย ด้วยความใจกว้างของ
สกว.ภาค สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ทำให้เราได้งานประวัติศาสตร์ชิ้นนี้มา

งานประวัติศาสตร์ของเรา ที่อาจเป็นเพียงก้าวแรกที่รอกการเติมเต็ม รอกการวิพากษ์
ความถูกต้อง เพื่อเป็นประวัติศาสตร์ของชาวพหุลง ที่อาจเป็นอีกบรรทัดหนึ่งที่ควรเติมเต็ม
เข้าสู่ประวัติศาสตร์ของประเทศไทยที่ถูกไทยหลานไทยควรทำการศึกษาทบทวน เก็บรับ
บทเรียนไปนานเท่านั้น

การลุกขึ้นมาต่อสู้กับอำนาจที่กดทับไม่ใช่เรื่องปกติ

ชาวบ้านลำบาศษากองจน ถ่อมตัวกระทั่งหวาดกลัวต่ออำนาจ แต่ภาวะของอำนาจที่ไม่
เป็นธรรม ของโจรอันธพาล ของการถูกทอดทิ้งไม่เหลียวแลจากรัฐที่เก็บภาษีทุกอย่างไป
จากพวกเขา นั้นสุดทน เมื่อมีพรรคการเมืองเข้ามานำพาการต่อสู้พวกเขาจึงหลั่งไหลเข้า
ร่วม ด้วยความรู้สึกร่วมของ “ญาติสนิท” ของ “พี่” ของ “น้อง” ให้ความสนับสนุนทั้งเสบียง
กรัง กำลังคน สอดส่องข่าวคราวการเคลื่อนไหวของ “ศัตรู” ของพวกเขา ให้กับกองกำลัง
อาวุธ “ของพวกเขา” โดยไม่คำนึงการเสียสละใด ๆ นี่คือนิทรรศการแรกที่ทุกฝ่ายต้องคำนึง

แต่การต่อสู้ด้วยความรุนแรงนำพาโศกนาฏกรรมมากมายมาสู่ทุกฝ่าย หยดเลือด คราบน้ำ
ตา การจากพรากมากมาย เป็นมูลค่าที่ยากจะประเมิน ถูกกำพรว้า หม้ายสงครามของทุก
ฝ่าย ไม่ใช่สิ่งที่ทุกคนปรารถนา หากมีทางเลือก นี่เป็นบทเรียนสำคัญที่สอง ที่ทุกฝ่ายต้อง
ตระหนักให้มาก นี่คือนโยบายไทย ที่รวมของคนหลากหลายเชื้อชาติประเพณี เราอาจมี
ความต่างของการคิด ต่างอุดมการณ์ ต่างพรรคการเมือง แต่เราเป็นพี่น้องกัน รักชาติ รัก
ขนบธรรมเนียมประเพณีแบบไทย ๆ หวังให้ประเทศมีความสมานฉันท์ รักใคร่ ประองคอง
และมีความเจริญก้าวหน้าไป บนพื้นฐานของผลประโยชน์ของทุกคน ทุกฝ่าย

บทเรียนเหล่านี้ได้จากงานวิจัย 40 กว่าเดือน ด้วยงบประมาณจากภาษีของประชาชน
ทุกคน

แม้ย่างก้าวสู่ชิ้นงานอาจหนักหน่วง อาจไม่ตอบสนองความต้องการของทุกคนได้เท่า
เทียมกัน แต่ก็ขอมอบให้ทุกคน มอบให้กับอนุสรณ์สถานประวัติศาสตร์ดังแดงอันอาจนำ
ภาคภูมิใจนี้ ตลอดไป

จากนั้นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลลำสินธุ์ ได้กล่าวเปิดเวที ว่า

ข้าพเจ้าในนามขององค์การบริหารส่วนตำบลลำสินธุ์และชาวลำสินธุ์ทุกคน

มีความยินดีตั้งแต่ต้นที่ทราบว่าทาง สกว.ภาคได้อนุมัติให้มีโครงการวิจัยกรณีถึง
แดงพหุลงขึ้น ให้กำลัง ใจและรอคอยผลงานการวิจัยดังกล่าว

กรณีถึงแก่งพัทลุง เป็นเรื่องราวที่ชาวลำสินธุ์และชาวศรีนครินทร์ทุกคนไม่ต้องการให้เกิดขึ้น แต่เมื่อเกิดขึ้นแล้วทุกคนก็มีความหวังตลอดมาว่าอย่าให้เกิดขึ้นอีกในสังคมไทย

เป็นที่น่ายินดีว่า งานวิจัยได้ทบทวนเรื่องราวในอดีตว่าทำไมจึงเกิดเหตุการณ์ขึ้นและได้รับบทเรียนอะไรบ้างที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์กับชุมชน ได้เห็นผลกระทบจากการแก้ปัญหาชุมชนด้วยความรุนแรง ซึ่งเป็นอุทาหรณ์ที่สำคัญที่ทุกภาคฝ่ายต้องเก็บรับบทเรียนนี้และหาทางหลีกเลี่ยงให้จงได้

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าขอแสดงความยินดีที่ทีมวิจัยสามารถดำเนินจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ และหวังอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชน คือบ้านเมืองในอนาคต คู่ค้ำกับภาษีของประเทศที่มอบให้ทีมวิจัยดำเนินงาน

ข้าพเจ้าขอเปิดการเสวนา ณ บัดนี้

และขอให้การเสวนาเป็นไปด้วยความสมานฉันท์ เป็นกำลังใจในการทำงานเพื่อชุมชน เพื่อบ้านเมืองต่อไป

หลังการกล่าวเปิดงานมีการสลับเวทีด้วยการแสดงประกอบท่าทาง 18 ประตุ ซึ่งเคยเป็นที่ชื่นชอบของกองกำลังอาวุธของนักปฏิวัติในอดีต อย่างไรก็ตามแผ่นซีดีที่เตรียมไว้เกิดเกรงขึ้น มีการแก้ปัญหาหลายครั้งไม่สำเร็จ นายแพทย์จรัสจึงถูกขึ้นชักชวนมิตรสหายลุกขึ้นร่วมร้องเพลง “วีรชนปฏิวัติ” ให้กับทีมนักแสดง นับเป็นบรรยากาศพิเศษประการหนึ่งที่ชาวบ้านแก้ปัญหาต่าง ๆ เฉพาะหน้าจากอดีตมา แม้ว่าสิ่งที่ทำ สิ่งที่ต้องดูนั้นอาจยากเกินกว่าจะคาดคิดมาก่อน เนื้อเพลง “วีรชนปฏิวัติ” ดังกล่าวคือ

(สร้อย) ลูกไทย หัวหาญ	ผู้เผด็จการ ทารุณไม่เคยไหวหวั่น
เผด็จการ ประหารชีวิต	ศรัทธายังมั่น เสมอจนสิ้นใจ
เลือดไทย สาดแดง	ลงอาบระแหง ซึมช่านแผ่นดินกว้างใหญ่
ดุจเปลวเพลิง ที่ไหม้ดวงใจ	ประทุเป็นไฟ เกียดแค้นคูโซน
ดินเกิดลูกไทย จงเหมือนไฟที่ราคน้ำมัน	โอดกล่าห์หั้น สมุนและจักรพรรดินิยม
เลือดศัตรูต้องหลั่ง ด้วยแรงพลังลูกไทยระดม	เมืองไทยต้องเป็นของไทย ประชาไทยต้องมีเสรี
เลือดเนื้อของวีรชน เราใจเพิ่มแค้นทับถม	เพื่อนทรูคเรายังไม่ล้ม จะล้างผู้ข่มขี่ไทยสืบแทน

(สร้อย)

ดินเกิดลูกไทยจงพร้อมใจร่วมสามัคคี	ผู้ทั้งน้องทั้งพี่ ทั้งสาวทั้งหนุ่ม เล็กเล็กชรา
กลืนเลือดดาวฟุ้งอยู่ ไม่อาจทนดูด้วยความมีนชา	รวมพลังเกิดเราผองไทยเกรียงไกรหัยคยีนมันคง
โค่นล้มมันลง พวกคตั่งสงครามขายชาติประชา	จักรพรรดิอเมริกา เขียดไทยเป็นทาส ราวคด้าง
	ออกไป

(สร้อย)

หากันคดทน เราจงชนต้องบรรลุนิติ ฐ์ พ่ายแพ้ ฐ์ใหม่ ง่ายแท้ ฐ์ใหม่ จนรู้ได้มา
หยาดเลือดไทยยังหลั่ง ยิ่งเพิ่มพลังให้เราเฝ้าฝ้า เราตายอย่างวีรชน มวลชนจะเสรี
อุทิศชีวีเพื่อศักดิ์ศรีไทยดำรงคู่ฟ้า ดังแสงตะวันแรงกล้า สาดแสงจ้าทั่วแคว้นแดนไทย

จากนั้นอาจารย์สมเจตนา มุณีโมทย์ ได้ทำการวิจารณ์งานวิจัยตามแบบวิธีการของอาจารย์ ดังนี้

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากงานวิจัยกรณีดังกล่าวถึงเหตุถึงผล คือ

1. โดยกระแสสากล ประเทศไทยไม่ได้อยู่โดดเดี่ยว เช่นเดียวกับชุมชนศรีนครินทร์ ก็สัมพันธ์กับ
พหุวัฒนธรรม พหุวัฒนธรรมกับภาคใต้ ภาคใต้สัมพันธ์กับประเทศไทย ประเทศไทยสัมพันธ์กับทวีปเอเชีย ทวีปเอเชียสัมพันธ์กับโลก โลกยังสัมพันธ์กับจักรวาล

ระหว่างวันที่ 2-27 มีนาคม พ.ศ. 2549 ได้ไปร่วมงานชุมนุมกับพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยที่
สะพานมอญฯ ๑ ตอนกลางวันมีเวลาว่างได้ไปยังวัดต่าง ๆ ที่จังหวัดอุตรดิตถ์ การไปยังวัดต่าง ๆ ได้รับรู้ถึงจิต
วิญญาณของอุตรดิตถ์ว่ามีจริงดังเช่นที่เคยเห็นในภาพยนตร์เรื่องสุริโยทัย เรื่องบางระจัน ที่พระสงฆ์มีบทบาทที่
สำคัญในการต่อต้านข้าศึกที่รุกรานเข้ามา เช่นเดียวกับในการชุมนุมที่สะพานมอญฯ ที่กลุ่มลูกหลานพระเจ้า
ตากได้ใส่เสื้อยันต์ ตั้งโต๊ะบูชาของชน กลุ่มสันติอโศกถูกขึ้นสวนมนต์ตั้งแต่ 04.00 น. ของทุกคืน

และเช่นเดียวกับบทเพลงมาร์ชกองทัพปลดแอกประชาชนไทย และบทเพลงวีรชนปฏิวัติที่มีการร่วมร้อง
ในวันนี้เป็นบทเพลงศักดิ์สิทธิ์เหมือนบทสวดภาณยักษ์ของพระสงฆ์ หากสวดประจำจะฝังเข้าสู่สายเลือด เมื่อ
เข้าสู่สายเลือดจะเข้าใจ ถ้าหากเพียงบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษรไม่นานก็ลืม

2. ลักษณะการตั้งค่านิยมที่เกิดขึ้นในยุโรป เป็นความพยายามของเหล่าปัญญาชนที่ต้องการลดช่อง
ว่างระหว่างชนชั้นที่แยกตัวอย่างชัดเจนหลังการปฏิวัติอุตสาหกรรมในยุโรปลง

ความคิดดังกล่าวเมื่อเข้าสู่ย่านสแกนดิเนเวียก็เกิดค่านิยมแบบสแกนดิเนเวีย เมื่อเข้าสู่อังกฤษก็เกิด
ค่านิยมแบบอังกฤษ

แต่เมื่อความคิดนี้เข้าสู่สังคมที่สุกปรกแบบสังคมคริสต์ที่ระบบกษัตริย์อ่อนแอและทะเยอทะยาน ศาสนาคริสต์
นิกายออร์ทอดอกซ์ไม่อาจเป็นที่พึ่งของประชาชนได้ก็กลายเป็นแนวคิดค่านิยมแบบรุนแรง มีการโค่นล้ม
ระบอบกษัตริย์ ดำเนินการปฏิรูปศาสนาเสียใหม่

และเมื่อแนวคิดดังกล่าวเข้าสู่ประเทศจีนที่ราชวงศ์แมนจูอ่อนแอ ปลอบประเทศให้ถูกแบ่งเป็นเขตเช่า
ของต่างชาติประชาชนต้องอยู่อย่างอับอาย ในแผ่นดินของจีนกลับถูกต่างชาติเขียนประกาศห้ามไว้ว่า “ห้ามสุนัข
และคนจีนเข้า” โดยที่ราชวงศ์ดังกล่าวไม่อาจแก้ปัญหาใด ๆ ได้ ต่อมาเกิดการสนับสนุนให้ประชาชนก่อการ
กบฏต่อต่างชาติที่กระทำกับประเทศจีนซึ่งเป็นรู้จักกันว่า “กบฏนักมวย” แต่ไม่สำเร็จต้องกระทำการหักหลัง
กบฏนักมวยทำการปราบปรามพวกเขาเพื่อเอาตัวรอด ในที่สุดราชวงศ์แมนจูก็ถูกประชาชนโค่นล้มลง

กรณีของประเทศไทยนั้น ในเวลาที่ผ่านมาแนวคิดเหล่านี้แพร่เข้ามานั้นประเทศยังคงมีระบอบกษัตริย์ซึ่งมีความมั่นคง ศาสนาก็ยังไม่ผุ่ร่อนเช่นในประเทศรัสเซียหรือประเทศจีน เงื่อนไขภายในที่รองรับการเจริญเติบโตของแนวคิดสังคมนิยมคือรัฐกิจและจริยกิจ

รัฐกิจและจริยกิจเป็นผลสืบเนื่องจากความอ่อนแอของสังคม ทำให้กลุ่มหลงในอบายมุข เกิดจริยกิจและรัฐกิจตามมา ผู้คนในชุมชนในอดีตที่มองเห็นที่มาของภัยจะมีทางเลือก 2 ทาง คือ ถ้าไม่เป็น “นาย” ก็เป็น “โจร” ที่เรียกกันว่า “ไอ้เสือ” (ซึ่งเป็นนัยยะเปรียบเทียบกับจากการที่เสือชอบกินวัวนั้นเอง) ถ้า “วัวหาย ควายสูญ” มีเครือข่ายไอ้เสือโจรก็สืบได้ โจรจึงเป็นค่านิยมหนึ่งของสังคม การเข้ามาของ พ.ค.ท.กลายเป็นทางเลือกที่ 3 เป็นทางสายกลางสำหรับผู้ที่ไม่ต้องการเป็นทั้งนายและโจร ทางเลือกดังกล่าวรวมกับเงื่อนไขอื่น ๆ ทำให้การต่อสู้ขยายตัวไป

ทำไมการต่อสู้จึงปะทุที่จังหวัดพัทลุง

การต่อสู้ปะทุขึ้นเนื่องจาก “จิตวิญญาณนักสู้ที่ไม่ยอมคน” อันเป็นเงื่อนไขภายใน เงื่อนไขที่ไม่ยอมคนของมหาชนของชุมชนโจรบ้านคอนทราย สู่กำเนิดของ พ.ค.ท.

“ต้องลักวัวเป็น ต้องรำนโนราเป็น” เป็นการสร้างบารมีให้กับตนเองในทางสังคม(นอกจากเขาจะเป็นโจรโดยสันดาน)เพราะจะทำได้ไม่ใช่เรื่องง่าย การลักวัว เจ้าของวัวหวงวัวปกป้องวัวซึ่งเป็นเครื่องมือในการทำนาของคน อีกทั้งบางคนมีอาวุธไว้ปกป้องด้วย

ถูกผู้ชายต้องบวชเพื่อสร้างบารมีส่วนคนที่เรียกว่าบรมโพธิสมภาร การบวชต้องอยู่วัดก่อน 1-2 เดือนเพื่อเรียนบวช เพื่อท่อง 7 คำนาน การบวชก็ต้องบวชอย่างน้อย 1 พรรษา

เหล่านี้เป็นปัจจัยภายในที่เข้มข้นปัจจัยหนึ่ง ประกอบการกระทำการดูถูกของชนชั้นปกครองที่มองชาวบ้าน “นิ่งว่าไม่ โฉว่าหัวหมอ” เมื่อชาวบ้านเข้าร่วมการต่อสู้กับ พ.ค.ท. ก็ถูกปราบโดยไม่สนใจว่าพวกเขาคิดเช่นไร ทำให้ชาวบ้านเกิดพลัง 3 ประสาน เป็นตรีศูล เกิดความคิด “ตายกะตาย อยู่สู้ต่อไป”

ปี พ.ศ. 2534 ความเปลี่ยนแปลงของการต่อสู้ เกิดจากกระแสสากลเปลี่ยน รัสเซียเปลี่ยน จีนเปลี่ยน เวียดนามเปลี่ยน พันธมิตรเปลี่ยนประกอบกับรัฐสมัยพลเอกเปรม ดิณสุตานนท์เปลี่ยนหลายอย่าง มีการเรียนรู้กันและกัน ทำให้ช่องว่างความไม่เข้าใจกันลดลง จนยุติบทบาทการต่อสู้ลงได้ในที่สุด

การทำให้ข้อมูลเลื่อนไหลครบวงจร ทั้งรัฐทั้งประชาชนก็จะไม่มีความรุนแรง

การชุมนุมที่สะพานมอญฯ ไม่เกิดการนองเลือดเพราะต่างฝ่ายต่างระวัง คนจำนวนมากมีบทเรียน รัฐก็มีบทเรียน

ถ้าเราสู้แจ้งเห็นจริงต่อกัน เหตุการณ์รุนแรงก็ไม่เกิด

เหตุการณ์ 3 จังหวัดภาคใต้เกิดเพราะไม่รู้แจ้งเห็นจริง ใช้ทั้งบุญและบุญก็แก้ไม่ได้ ไม่พูดถึงว่า 3 จังหวัดภาคใต้เหมือน “เกาะหลุม” ในอดีต เพราะอุดมการณ์ศาสนามีแต่รุนแรง รุนแรงทวีคูณ

น่าจะนำบทเรียน “ดั่งแดง” นี้ไปสรุปเป็นต้นแบบให้ 3 จังหวัดได้ โดยทำอย่างไรอย่าให้ประชาชน อย่าให้ชุมชนอ่อนแอ “ไม่รู้รอบาบุข โจรภัยแทรก รัฐภัยแทรก” สังคมไม่อ่อนแอเมื่อเรียนรู้ข้อมูลทั่วถึง เข้าใจ ไม่ใช้เมื่อพอมด “ແຫລ່ງ”(พุด) IMF หรือ FTA หรือแปรรูปทรัพย์สินเป็นทุน ไม่รู้อะไร ไม่เข้าใจ

การที่ทุกฝ่ายเรียนรู้กัน “รู้เขารู้เรา” ไม่ “รบ” กัน “ไม่รู้เขา ไม่รู้เรา” “รบ” กัน

เมื่อประชาชนไม่อ่อนแอ เมื่อชุมชนเข้มแข็ง ก็จะสามารถเรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ ได้ว่า ทุนนิยมเสรีโลกาภิวัตน์คืออะไร จะปรับตัวเราอย่างไร โจรภัยคืออะไร โจรสิทธิพลท้องถิ่นคืออะไร จะเรียนรู้มันอย่างไร

หากไม่เรียนรู้ ความรุนแรงจะกลับมาเพราะเงื่อนไขต่าง ๆ ยังดำรงอยู่

ต่อจากอาจารย์สมเจตนา มณีโมชัย นายแพทย์จรัส ศรีพัฒน์ ได้แสดงความคิดเห็นต่องานวิจัยครั้งนี้

งานวิจัยกรณีดั่งแดงพัทลุง เป็นงานวิจัยที่แปลกกว่างานวิจัยท้องถิ่นอื่น ๆ

1) เป็นงานวิจัยที่มีกลิ่นไอของงานวิจัยทางวิชาการ มีอ้างอิง มีเชิงอรรถ สะท้อนถึงการทำงานที่ไม่ละทิ้งงานวิจัยทางวิชาการ

2) เป็นงานวิจัยประวัติศาสตร์แท้ ๆ ไม่ใช่งานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อฟื้นฟูภูมิปัญญาต่าง ๆ

ความน่าสนใจพิเศษ คือ เป็นการวิจัยสงครามกลางเมืองในประเทศไทย โดยจับเฉพาะท้องถิ่นพัทลุง และตัวผู้วิจัยเกี่ยวข้องกับสัมพันธอยู่ในกระบวนการต่อสู้ในคอนั้น

การที่ผู้วิจัยเกี่ยวข้องกับสัมพันธอยู่ในกระบวนการต่อสู้ทำให้มีข้อท้วงติงหลายอย่างคือ 1) มีอคติไหม ? 2) เป็นการรื้อฟื้นความเคียดแค้นให้กลับมาหรือไม่ หรือทำเพื่ออะไร ? ซึ่งข้อท้วงติงเหล่านี้เป็นสิ่งท้าทาย

นอกจากนี้ การวิจัยกรณีดั่งแดง เป็นงานวิจัยที่ทรหด ยึดเหนี่ยวยาวนาน แต่ สกว.ว่ายาวนานแรง ซึ่งก็บรรลุแล้ว

งานวิจัยให้คุณค่าอะไร และได้เรียนรู้อะไรบ้าง

1. การแก้ปัญหาโดยใช้ความรุนแรง ยิ่งเพิ่มความรุนแรงคามามากมาย ผู้รับเคราะห์ก็คือประชาชน ตาดำ ๆ แม้ตอบได้ด้วยกองกำลังอาวุธ ประชาชนกลุ่มหนึ่งก็ยังเป็นประชาชนตาดำ ๆ เช่นเดิม

2. การเปิดเวทีต่าง ๆ ได้เล่าถึงแนวความคิด นั่นคือ ส่วนของพวกเราที่ยังเป็น ๆ อยู่ ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ชาวบ้านสามารถเรียนรู้ได้ ไม่ใช่กินเกลือ การเรียนรู้สามารถเรียนรู้ได้ทันกันหมดเมื่อมีโอกาสได้เรียนรู้ หลายท่านได้จบปริญญาโทมา ได้เรียนรู้ปรัชญาวัตถุนิยมวิภาษวิธีจนชำนาญทีเดียว แสดงว่า ถ้ามีข่าวสารถ่ายทอดถึงกันด้วยวิธีการที่เหมาะสม ประชาชนเรียนรู้ได้หมด

สิ่งที่จะกล่าวถึง คือ จิตวิญญาณในการต่อสู้ที่ยิ่งใหญ่มาก แม้จะใช้การขัดขวางด้วยการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ที่หากกระทำในปัจจุบันจะต้องถูกจับตัวขึ้นศาลโลกเนื่องจากสหประชาชาติไม่ยอม

การฆ่าเพื่อให้กลัว มีสิ่งเหนือความกลัว คือ ไม่กลัว ยิ่งถูกปราบ จิตวิญญาณการต่อสู้ยิ่งสูง วีรชนที่แท้จริงคือชาวบ้าน คือคนแก่ คือผู้หญิงและเด็ก ที่หากถูกจับก็ตายอย่างเดียว

อะไรทำให้เกิดจิตวิญญาณเหล่านี้

หลายคนคงไม่เข้าใจ

ไม่เข้าใจ “ความรัก ความศรัทธา” ค่อกลุ่มคนที่ทำเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง เมื่อประชาชน “เชื่อมั่น” ความรักความศรัทธาก็เกิดขึ้น ขณะเดียวกันข้อเท็จจริง ความรู้ที่ถูกบิดเบือนไปก็มีคุณภาพ ต่อ “ความเชื่อ” พอสมควร

การศึกษา “กรณีดังแดง” สะท้อนให้เห็นผลจาก “ความรักความศรัทธา” ค่อพหติกรรมของประชาชน มากพอสมควร

หลัง 6 ตุลา(เหตุการณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์) นักศึกษาที่อยู่สบาย ๆ สามารถปรับตัวเข้าคู่สู้ร่วมกับสหายชาวนาที่เคยชินกับความลำบากนอกกลางดินกินกลางทรายมาก่อน เมื่อมีความรัก ความศรัทธาอันสูงส่ง ทำอะไรก็ทำได้ เช่นเดียวกับเมื่อมีความเชื่อว่า ประชาชนอีกฝ่ายเป็น “พวกทำลายชาติ” ก็ สามารถฆ่าให้หมดได้

ถ้ามองไปที่ 3 จังหวัดภาคใต้ ถ้าเขาเชื่อว่า การกิจของเขาสูงส่ง “ภารกิจของพระเจ้า” ไม่ว่าทางรัฐบาล จะเกณฑ์ทหารไปที่กองพลก็เอาไม่อยู่ คลื่นลูกที่ 3 คืบคลานดิน คาบงคาวเทียมไม่สามารถเรียนรู้ประสบการณ์ ได้ คนที่ห้อมล้อมทำไมไม่สะท้อนความเข้าใจนี้ให้

สุดท้าย ผลกระทบทั้งแง่ดีแง่ลบในงานวิจัย ครอบคลุมได้พอสมควร

เห็นอยู่อย่างหนึ่ง ประวัติศาสตร์สั้นมาก

ตรงที่เรา นั่งอยู่ตรงนี้ ตรงที่เรา ร้องเพลง มาแสดงการละเล่นต่าง ๆ นี่ เป็นพื้นที่ที่ทำการปราบปรามประชาชนของตนเองอย่างโหดเหี้ยม

ทำไมที่ กรุงเทพฯ ฯ มีการชุมนุมกันนับแสนคน จึงสามารถชุมนุมกันได้โดยไม่ถูกยิง ไม่ถูกแขวนคอ เช่น 6 ตุลา และทำไมผู้ชุมนุมฝ่ายตรงกันข้ามที่สวนจตุจักร ไม่ยกกำลังเข้าปะทะกันกับผู้ชุมนุมที่สะพานมอญฯ ฯ

เหตุการณ์วันนี้แยกไม่ออกจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต สะท้อนให้เห็นว่า เวลาหลายปีที่มีการต่อสู้ ด้วยอาวุธของนักปฏิวัติในเขตป่าเขาไม่ได้สูญเปล่า ผลจากการต่อสู้ต่าง ๆ ได้ตั้งสมเป็นความรู้ เป็นวัฒนธรรม เปลี่ยนจิตสำนึกของสังคมให้เป็นประชาธิปไตย เป็นสันติวิธีมากขึ้น

การสูญเสียชีวิตเลือดเนื้อในการต่อสู้ ทุกฝ่ายก็ต้องเจ็บปวด แต่นับไปนับมาก็อยู่ในวงของพวกเราทั้งนั้น ล้วนเป็นพี่น้องกันเอง

(ในส่วนของ)นายทหารของรัฐต้องเผชิญกับการสูญเสียเช่นเดียวกับระเบิดขาขาด ลอยติดอยู่บนต้นไม้ การสูญเสียทำให้ทุกคนคิด คิดได้ คลี่คลายสู่นโยบาย ตามคำสั่งของสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 66 / 23

ฝ่ายพลพรรคของ พ.ค.ท. ก็เช่นกัน การชุมนุมกองกำลังอาวุธของรัฐแรก ๆ ไม่เป็นไร แต่เมื่อยกระดับ สงครามให้สูงขึ้น ความสูญเสียที่เกิดขึ้นก็ส่งผลต่อความนึกคิด นำสู่ความขัดแย้งอีกหลายประการ เมื่อรัฐบาล เปิดทางสมานฉันท์ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงทางสากล เช่น จีนจับมือกับรัฐบาลไทย ความเชื่อในทฤษฎี 3 โลกก็สับสน จีนเป็นลัทธิแก้ไขใหม่ จีนจับมือกับรัฐบาล จับมือกับอเมริกา สิ่งที่สูงสุดไม่เหมือนที่คิดไว้แต่เดิม

มุมมองของรัฐเองต่อนักปฏิวัติก็เปลี่ยนจาก “ผี” จาก “ยักษ์” เป็นคนที่มีความคิด

ทุกฝ่ายจึงเริ่มหันหน้าเข้าหากัน เริ่มคลี่คลายผ่านเหตุการณ์พฤษภาคม พ.ศ. 2535 และเหตุการณ์ พ.ศ. 2549 เราเห็นว่า จิตสำนึกของสังคมเปลี่ยนมาโดยภาพรวม

แต่ท้องถิ่นส่วนย่อย ถ้าโดยเจตนาให้ท้องถิ่นได้รับผลประโยชน์ของชาวบ้านขึ้นเอง เช่น

- กลุ่มอนุรักษ์
- ทีมก่อสร้างอนุสรณ์สถาน
- ทีมวิจัยกรณีแดงพื้ทุ่ง

รับฟังมาว่า ตรงนี้เป็นประเพณี

หลายคนพ้นจากบาดแผลเก่า ๆ จากภาระก่อสร้างตัวอยู่ให้ได้ เมื่อผ่านไปถึงจุดหนึ่งแล้ว ชีวิตการต่อสู้ในอดีตให้สิ่งดี ๆ มาเหมือนช่วงเวลานั้นเราบวชอยู่ วันนี้เราได้ลาสิกขาบทแล้ว

- คุณธรรมดี ๆ
- ญาติสนิทส่วนหนึ่งเสียชีวิตไปพร้อมคำปฏิญาณว่า จะสืบทอดสิ่งดีงามของพวกเขา เจตนาอันดีงามของพวกเขา

ชีวิตคนเรามี 2 ส่วน คือ

1) เวลาที่เป็นนักปฏิบัติ

2) ควรอุทิศบางส่วนเพื่อสร้างสังคมใหม่ที่ไม่ต้องลำบาก “เสดสา” เหมือนเมื่อก่อน

สังคมเปิดกว้าง มีเวลาให้เราทำในสิ่งที่คิดมากขึ้น ไม่มีใครตราหน้าว่า เป็นคอมฯ ต้องฆ่าให้ตายเสีย นอกจากนี้ยังมีคนบอกว่า เป็นสิ่งที่ดี มีการมอบเงินมอบปัจจัยมาให้

มีกิจกรรมหลายอย่างที่พวกเราต้องสนับสนุน ในเงื่อนไขวิจัยการสร้างอนุสรณ์สถานประวัติศาสตร์ เป็นการเสริมการเรียนรู้ใหม่ตามปณิธาน

ความมั่นคงในชีวิต ให้ทำมาหากินไม่ต้องหวาดผว

ใจมากปราบใจก่อน ใจสงบทำมาหากินสะดวก รัฐ / ข้าราชการที่ทำตัวเป็นใจ เมื่อปราบพวกนี้ให้หมดไป เงื่อนไขก็หมด

รักษายเพราะ “พูดดี” ให้เกียรติผู้อื่น ทุกคนมีศักดิ์ศรีของตนเอง เมื่อมีความถ่อมตน ยกมือไหว้เขา ประชาชนก็รัก

หากข้าราชการต้อนรับดูแลชาวบ้าน ชาวบ้านจะรักยิ่งกว่ารักคอมฯ เสียอีก

ทุกคนยอมรับในความเป็นคนที่เท่าเทียมกัน ทำอย่างไรจึงให้เป็นจริงมากขึ้น

รวมความทั้งหมด ถ้าได้ฟื้นฟูความภาคภูมิใจในสิ่งดี ๆ ในอดีต การได้มีที่อยู่เป็นผลงานที่ต้องเชิดชูจริง ๆ

ๆ

ให้ลูกหลานได้เรียนรู้

ไม่ต้องบดสีว่าเข้าป่า

เพราะวันนั้นคือวันนี้ วันนี้อารยะขึ้นพอสมควร แม้มีการเลือกปฏิบัติอยู่

หลังจากนั้นนายพล ศรีละมุลที่ปรึกษาของทีมวิจัยกรณีแดงพื้ทุ่งได้แสดงความคิดเห็นร่วมดังนี้

การปิดเวทีวันนี้ถือเป็นผลสำเร็จ แต่ยังไม่สมบูรณ์ต้องพัฒนาต่อไป วิจัยดังเดิมนั้นไม่ต้องวิจัยก็ได้ แต่ภาพสรุปข้อเท็จจริงนั้นหลายเรื่อง ผู้ได้เปรียบเอาเปรียบตลอดมา “ชนชั้นใดเขียนกฎหมาย ก็ยอมรับใช้ชนชั้นนั้น”

การวิจัยได้ค้นพบตนเอง ได้ค้นพบตัวเรา โดยจริง ๆ ผู้ใช้แรงงานได้พบมากมาย แต่ผู้ได้เปรียบไม่พบเลย ที่ผ่านมามีทั้งหมด ไม่ว่าอำนาจตรงไหน ไม่ทำให้ประชาชนสงบสุขเลย 14 ตุลาคม 6 ตุลา 17 พฤษภาคม พอประชาชนลุกขึ้นสู้บ้างเขาจึงเห็น หากไม่สู้เขาก็สบาย

ถ้าไม่มีวันนั้นก็ไม่มีวันนี้

เกาะตะรุเตา เคยขังผู้มีความเห็นต่างจนตาย แต่เราได้มากกว่านั้น

ผมคิดใจ ไม่เสียใจที่อยู่ป่าสิบกว่าปี

ถ้าไม่มีวันนั้น ปัจจุบันคงฆ่ากันระเนระนาดไป

การชุมนุมหลังสุดเป็นการเรียนรู้ร่วมกันของทุกฝ่าย

ชนชั้นปกครองฉลาดอยู่อย่าง ประชาชนแตกแยกปกครองง่าย ปัจจุบันครอบครัวยังแตกแยก ประเมินแล้วไม่รู้ฝ่ายไหนได้ประโยชน์มากกว่า

ในสังคมชนชั้นการต่อสู้ไม่จบ

มีแรงกดก็มีแรงดัน

การต่อสู้ครั้งนี้ เป็นการต่อสู้ระหว่างทุนใหม่กับทุนเก่า ใครไม่สามารถจัดขบวนกลืนประวัติศาสตร์ได้ การวิจัยกรณีถึงแดง ต้องใช้หลัก 2 ด้านตลอด สังคมศึกษาค้นคว้าสังคมทาส สังคมทุนนิยมข่มขี่กว่าสังคมศักดินา

ทุนนิยมหากทำรุนแรงเสียประโยชน์ ศักดินาทำรุนแรงไม่เสียอะไร

การต่อสู้ในปัจจุบันประชาชนจึงได้อนิสงค์

คนที่ตายในที่นี้ล้วนแต่เป็นผู้ใช้แรงงาน ประวัติศาสตร์ให้ผู้ใช้แรงงานได้เรียนรู้ “จำต้องเป็นไป” ในช่วงหนึ่ง ๆ

“เราจะอยู่รอดในสังคมปัจจุบันได้อย่างไร ?” ...ต้องอยู่แบบปัญญา

ใครจะฉลาดอย่างไร เหมือนหยคน้ำ

รวมปัญญาประชาชน เหมือนน้ำในมหาสมุทร

เสรีภาพในธรรมชาติ ต้องต่อสู้กับธรรมชาติ

เสรีภาพในสังคมต้องต่อสู้กับเผด็จการ

เพื่อร่วมความคิดเห็นนางบุผา เพชรทิมวิจัยหลักได้กล่าวความในใจว่า

ไม่ทราบว่าจะเอกลักษณ์ของทีมวิจัยหรืออย่างไร คือ “ขลุ่ยขลุ่ย” มาตั้งแต่ตอนเช้า

ขอบุณ สกน. ภาค ที่ช่วยให้เราถ้อยถนอม ให้โอกาส ให้งบประมาณ

ฉันเป็นคนมีความหลังร่วมในเหตุการณ์มาพอสมควรจึงเข้าร่วมการวิจัย การเข้ามาได้ข้อสรุปว่า ข้อ

ก็มากกว่า

ได้ศึกษารู้งใหญ่อีกครั้งในชีวิต

ครั้งแรกได้ศึกษาจาก ทปท.

ครั้งที่สอง คือ สกว.ภาค

คือใจที่ได้ร่วมงานกับมิตรสหาย ญาติผู้จากไป ไม่ว่างานจะสมบูรณ์ไหม เป็นที่พอใจไหม เมื่อทำสุด
ความสามารถแล้ว

สุดท้ายความเครียดตกอยู่กับผู้เรียบเรียง

เหมือนตุ๊กตาให้ทุกคนร่วมเติมเต็ม

อาจารย์เปลื้องเป็นแรงใจหนึ่ง ที่ให้กำลังใจมาตลอด

ขอให้สหายร่วมเติมเต็ม หากผิดพลาดก็ขอยอมรับและร่วมศึกษาต่อไป

และในการปิดเวทีคืนนั้นอาจารย์สารูปที่ดูแลทีมวิจัยมาตลอดได้กล่าวความในใจว่า

เวทีวันนั้นต่างจากหลายเวที

เป็นการวิจัยแปลก

คนตั้งคำถามว่า “จะจบอย่างไร”

ดีมาก ๆ ที่ว่า พวกเรารู้จักตัวเองมากขึ้น

ใช้อดีตเป็นบทเรียนของปัจจุบัน

คำกล่าวของอาจารย์สัน กระชับ และมีความหมายครบถ้วนบริบูรณ์สำหรับการปิดเวทีวิจัยหนึ่งที่ใช้
เวลาเกินโครงการที่กำหนดไปมากมาย



ขอบคุณ สกว.ภาค

ที่ทำให้โอกาสเรา.....

ทีมวิจัยกรณีกับแดงฟ้าหลุม



อาจารย์สาธิต ฤทธิชัย

ที่ปรึกษาทีมวิจัย

ที่ปรึกษาของเรา





นายเอี่ยม อุดะปะละ นักวิจัยสนับสนุน

บริจาคเงิน 10,000 บาท

เพื่อการก่อสร้างอนุสรณ์สถานประวัติศาสตร์ถ้ำแค

ก่อนเสียชีวิตในปี พ.ศ. 2547



นายสนั่น ทรัพย์ระณะบุรี

ที่ปรึกษาโครงการวิจัย บนเวทีอภิปราย พ.ศ. 2546



ขานรำลึกถึงแควครั้งที่ 2 10 เมษายน พ.ศ. 2545

จุดเริ่มต้นที่สำคัญของโครงการวิจัยกรณีศึกษา



เบื้องหลังที่สำคัญของโครงการวิจัยกรณีศึกษา

คือ ครอบครัวผู้ดูแลบุคคลอันเป็นที่รักไป

ภาพงานวิจัยกรณีถึงแดงพัทลุง



บนเส้นทางภูบรรทัด

ตำนานการต่อสู้กับเจ้าอาวตของประชาชน

พัทลุง - ตรัง - สตูล



เวทีวัดโคโคโตน หมู่ที่ 5 ตำบลลำสินธุ์ กิ่งอำเภอสรรคินทร์
24 สิงหาคม พ.ศ. 2546



เวทีวัดลำสินธุ์ หมู่ที่ 8 ตำบลลำสินธุ์ กิ่งอำเภอสรรคินทร์
21 กันยายน พ.ศ. 2546



เวทีโรงเรียนบ้านคลองขี้ไทย

ตำบลเกาะเต่า อำเภอป่าพะยอม

7 กันยายน พ.ศ. 2546



เวทีบ้านร่มเมืง

หมู่ที่ 5 ตำบลร่มเมืง อำเภอเมืองพัทลุง

28 กันยายน พ.ศ. 2546



เกทีวัดคณทราใหม่ ตำบลกษตรา อำเภอกษตรา

29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2546



เกทีสำนึกสมัยปู่สละ บ้านเขวกราบ หมู่ที่ 10 ตำบลบ้านนา ถึงอำเภอรินครินทร์

16 พฤษภาคม พ.ศ. 2547



เวทีบ้านทรายเกษียน หมู่ที่ ๕ ตำบลโคกม่วง อำเภอเขาชัยสน

๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖



เวทีวัดลำไย หมู่ที่ ๕ ตำบลบ้านนา อำเภอสรรคบุรี

๒๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗



งานสืบเคราะห์ที่ข้อมูล

ด้วยความขอบคุณ คัด อาจารย์ป๋อเลื้อย คชนก ผู้จากเราไปก่อนเวลา
ด้วยความขอบคุณคุณสมบุญ อัมภาสกิจ ผู้ประสาน สภว.ภาคใต้





ดร. อมรวิทย์ นาครทรรพ

เยี่ยมชมสวนส้มสถานประวัติศาสตร์ถ้ำแคบ 10 เมษายน 2548





นายแพทย์ เทว โตจิราการ

ผู้จุดประกายความสนใจกรณีถ้ำเขฬะ และไม่ค่อยยึดไปตามความเปลี่ยนแปลงเวลา





เอกสารเบื้องต้น

กว่า 1 ปี กว่าแปดเป็นรายงานฉบับสมบูรณ์



กำเนิดตำนานถ้ำแคบ วัดบ้านพุด ตำบลคลองเคียน อำเภออุทธร

2 กันยายน พ.ศ. 2548



นักวิจัยหลัก และเยาวชนผู้สนใจกรณีกับแดงพัทลุง
"คุณปู่ คุณย่าของหนูอยู่ที่ไหน"



ลูกสาวของแม่แดง ดิมรักษ์ พูจาไปในกรณีกับแดง
15 เมษายน พ.ศ. 2548



เขาคือผู้สร้างทุนที่มีค่าจนถอนตัวไม่ออก คัดลอกไทย





ไม่หยุดนิ่ง

สำหรับความรู้เพื่อชีวิต

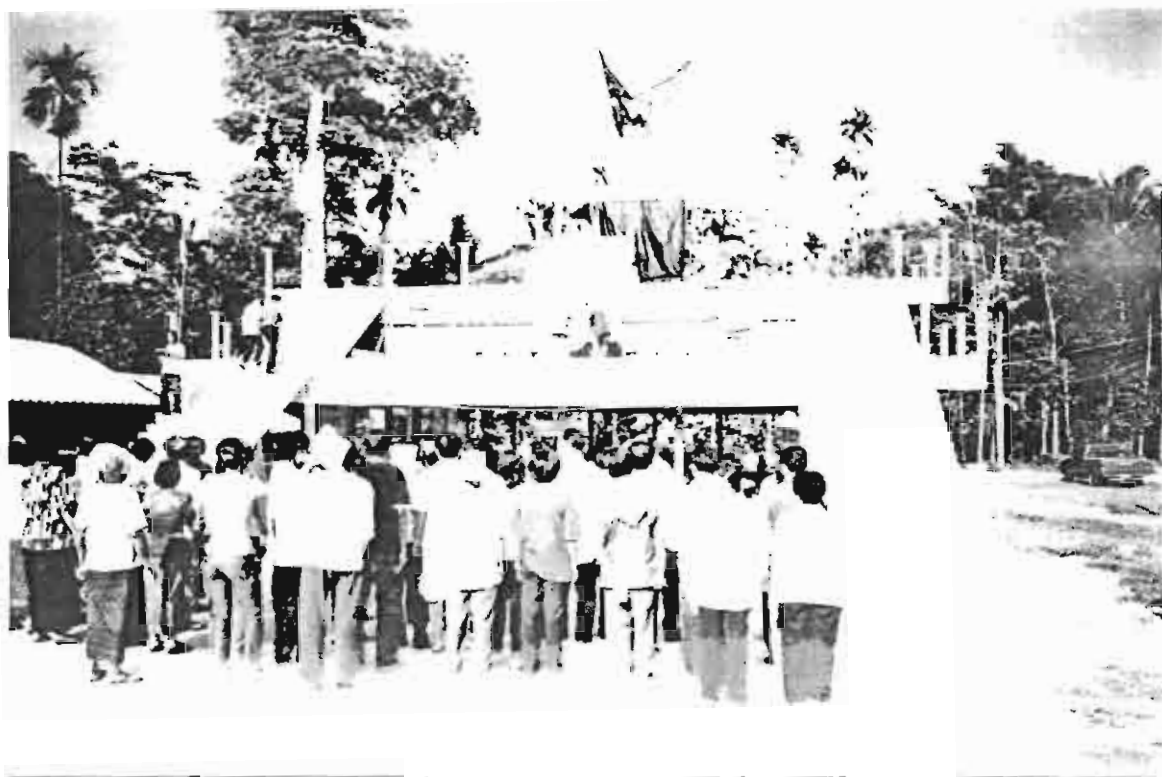




จากที่กว้างเปล่า

ศูนย์สรณสถานประวัติศาสตร์กึ่งแดง

.....จากความพยายามร่วมกันจึงมีกันนี้





ขอบคุณ

อาจารย์เปลื้อง คงแก้ว ปิยมิตรผู้จากไป

อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติ

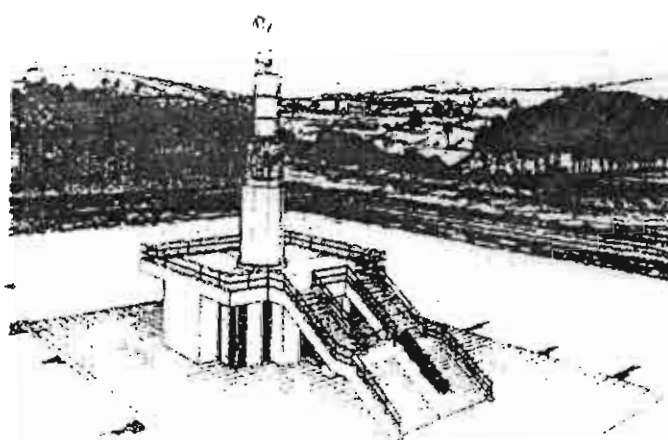
สำหรับทุกความทักทาย

ต่อชาวบ้านธรรมดาในชนบทไทย

ถังแดงรำลึก

10 เมษายน 2546

ครบรอบ 30 ปี
เหตุการณ์ " ถังแดง "



บ้านเกาะหล่ง ม. 1 ต.ลำสินธุ์ กิ่งอ.ศรีนครินทร์ จ.พัทลุง

คณะกรรมการประสานงานการจัดงานถังแดงรำลึก
ทีมวิจัยประวัติศาสตร์ท้องถิ่น "กรณีถังแดง ฯ"

บานขึ้นแรก

จาก

ทีมวิจัยกรณีถังแดงพัทลุง 10 เมษายน 2546